

שידור

צל"ג

לא חדשות ולא לא חדשות

השבוע יצאה תוכנית חדשה של גלי-צה"ל לעולם: בוקר טוב, ישראל. התוכנית היתה אילון, שנבע מהדלתות של הרמטכ"ל לבטל את מהדלתות החדשות של התחנה הצבאית. הפשרה שהושגה, היתה שהמחלקה לא תבטל לגמרי, אך מיספר היומנים יצומצם לאחד ביום, במקום השלושה שהיו עד כה.

מערכת החדשות של גלי-הת-גייה והמצאה תוכנית חדשה, שהיא מעין שטטנו לא-כרור, שאינו יומן חדשות ואינו לא-יומן חדשות. נשאר אותם הכתבים, ואותם הנושאים, אך העורכים מנסים להעביר את החומר למאזינים באופן יותר אישי. כך, למשל, אפשר לשמוע שיחה בין **שאול צדקא**, כתב גלי-בבית, לבין **יצחק בן-נר**, אחד ממגישי בוקר טוב, ישראל. שאול, מה נראה לך שיקרה עם החלטתה של ראש ממשלת בריטניה? ושאל עונה בדך זה: "תראה, איציק, הגברת תאצ"ר החליטה לשתף את הפלסטינים במשא ומתן". וכן הלאה וכן הלאה.

יתכן ובמשך הזמן תעצב לעצמה התוכנית את האופי המיוחד לה. יתכן שהיא תיכנס למתכונת יותר ברורה ונינוחה, אפשר לתת לבן-נר את הקרדיט הזה. אחרי הכל, הוא עשה דברים טובים ויפים בגלי-צה"ל, וזכה בפופולאריות רבה.

אך קולה של **אילנה דיין** אינו משתלב באווירה זו, שהיא מעין שילוב של חדשות ונינוחות של חדר-מגורים (או לעיתים חדר-מיטות). לדיין קול מתכת, והוא אינו מתאים לתוכנית אישית, האמורה להיות רוגעת. היא מעבירה מידע, שגם אם הוא אמור להיות רוגע וזורם, הוא נשמע לאמזין בדיווח מוזית-התרחשות סוערת. דיין היא הכוכב של גלי-צה"ל, אך לא כל כוכב מתאים לכל מטרות. היא היתה יוצאת מן הכלל בתפקיד הכתבת הפרלמנטרית של התחנה, ונשמעת פחות טוב כמגישה של תוכנית אישית של בוקר.

חבל שהעורכים לא שיתפו בתוכנית את **יעל דן**, שהיתה מגישה לעי-

למרות זאת, ניתן להבין מהתבטאויות סובייטיות כי מוסקבה היתה מחויבת כי היחסים, אילו היתה ישראל עושה מעשה בלשון כלפי העולם הערבי, ובעיקר כלפי הפלסטינים, שהיה מצדיק את חידושי-היחסים בעיני העולם הערבי.

הביטגה: בלי המיזרח התיכון

ל **התימורנים** האלה נועדו להכשיר את הקרקע להסכם סובייט-אמריקאי על יוזמה משותפת במרחב, ובעיקר לכינוס הוועידה הבינלאומית.

גם יאסר ערפאת אמר, לפני חצי שנה, למישלחת הרשימה המתקרמת מישראל, שאינו מצפה כי האמריקאים יתנו משהו לירדן ו/או לפלסטינים, מכיוון שהם שומרים את כל הקלפים לקראת ההיבדלות שלהם עם הסובייטים.

ערפאת קיווה כי ההיבדלות בין ושינגטון ומוסקבה תתחדש, וכי העניין הפלסטיני יהיה אחד הקלפים שיונחו על השולחן. כלומר: שארצות הברית תתפסע עם הסובייטים על יומת-שלום ועל הסדר מדיני, במיס-גרת "קחתן" עולמי.

נראה כי תיקווה זו התבררה לחד

הסיכוי והסכנה בדרך שקבעה ארצות-הברית

לוטין. ארצות-הברית הולכת בדרך ההפוכה.

זהו סקופ נוסף: **ארצות-הברית מסרבת לחד לזמן לכלול את העניין של מזורזות-כוחו בסדרה-השלום שגרישת רונלד רגן עם מיכאיל גורבאצ'וב.**

משמעי: שום היבדלות על נושא זה לא תהיה. מני וגמור עם ממשלת ארצות-הברית ללחוץ את אשף אל הקיר, עד שהאירגון יכנע לדרישתה, ויותר על רעיון הוועידה הבינלאומית ועל קשריו עם מוסקבה, וישתלב לגמרי במהלכים האמריקאיים, שנועדו לגרש את ברית-המועצות כליל מן המרחב ולכונן כאן "פאקס אמריקאנה" (שלום אמריקאי).

כיום אין סיכוי לכך. גם אילו רצו חוסיין וערפאת לעלות על דרך זו, אין הדבר ניתן.

הסיבה: מנהיגותו של יאסר ערפאת באשף מבוססת לא רק על יוקרתו העצומה בקרב עמו, אלא גם על מישחק עדין של כוחות פוליטיים מגוונים, היוצרים קונסנזוס לאומי.

ערפאת הצליח להביא את הקונסנזוס הזה לתמיכה בהסכם עם חוסיין ובמדיניות-השלום, חרף התנגדות קר-צוגית מצד סוריה וסוכניה הפלס-טיניים. אין סיכוי לכך שיעליח — גם אילו רצה בכך — להשיג קונסנזוס פלסטיני למהלך שפירושו התמסרות מוחלטת לאמריקאים וחיסול כל אופציה אחרת.

ואילו המלך חוסיין, שהוא פרו-אמריקאי גלוי וחרימשמע, יודע כי אינו יכול להתקדם בדרך-השלום בלי שיתוף הדוק עם ערפאת.

אולם האמריקאים מתכוונים להמשיך בדרך שקבעו לעצמם, כשהם מתנגדים על חוטה-השערה בין סיכוי וסכנה: הסיכוי כי בסופו של דבר יתיאשו הפלסטינים מכל דרך אחרת ויקבלו את התנאים האמריקאיים, והסכנה שלפני שזה יקרה יתפוצץ המרחב כולו, מרוב יאוש, במהפכה איסלאמית נוסח-הווייני. שתחסל את כל המישטרים המתונים, וביניהם את ההנהגה-אשף המתונה.

פאר יחליף את פאר?

מושיע פאר
שעה טובה

גם הפעם יש כוונה רצינית להועיק אותו, כדי שיציל את התוכנית.

דניאל פאר כמנחה התוכנית סיבה למסיבה. בשיחות-סלון של הצופים בבית כבר מזמן דנו אותה ברותחין. כשהגיע פאר בחזרה לבניין הטי-לוויזיה, אחרי היעדרות של שניים, התנפלו עליו כעל קרש-הצללה. הוא היה היחיד שירדו היו נקיות מן הבחישה הארוכה בכיצת האינטריגות בבניין, והכל חשבו שהוא יציל את תוכנית-הטלוויזיה מגוועה צפויה. אך השימחה היתה מוקדמת. פאר טוב מאוד כמגיש חדשות, הוא היה מצויין כשהגיש את כולבוטק, הוא אינו מבריק כמגיש סיבה למסיבה.

בינתיים הועלה שוב שמו של **מני פאר** כמושיע. פאר היה המנחה המקורי של התוכנית המקורית שעה טובה. אחר-כך עזב, קצת באינצ'ימות עם מנהלי הטלוויזיה. כשהחזרה התוכנית במתכונת חדשה, ניסו למצוא כוכבים חדשים שיינחו אותה, אך הם נפלו לקרשים והביאו אז את מני פאר כמצייל. הוא התיישב על כיסא המנחה כאילו נולד לתוכנית.

מנחה פאר
כולבוטק

מסתבר שגם במיסדרונות הטלוויזיה אין מרוצים מהופעתו של

תים את יומן-הבוקר שבוטל, שהיא בעלת קול נעים ונוכחות רדיופנית מרשימה ואינטליגנטית.

מאחורי המיקרופון אין מי שיחליף

שוב סוערות הרוחות במיסדרונות מערכת קולי-ישראל בתל-אביב.

מזה שבועיים ברור לעובדים **ששרה פרנקל**, ראשה-מערכת בתל-אביב, אינה רוצה להמשיך בתפקידה. היא כמעט שאינה מופיעה בתחנה, וכבר רמזה לממונים עליה שהיא בדרך-החוצה. אך למנהלי-הרדיו יש בעיה חמורה, ולא ידוע מי יוכל, אם בכלל, להחליף את פרנקל.

מרשימה מיקרית של העובדים הבכירים מתבררים הפרטים הבאים: **אבנר נדב**, הכתב לענייני-מפלגות, כבר היה בעבר ראש-מערכת. גם **רנני דניאל** כיהן בעבר בתפקיד זה. **דליה יאירי**, עורכת בכירה, קיבלה אישור להאריך את חופשתה ללא-תשלום בשנה נוספת. היא נמצאת עם בעלה בלימודים בחו"ל. **עזרד ספיר** נמצא ברשימת המועמדים לפיטורין, גם

אליעזר פנרגיל נמצא ברשימת המפוטרים, וגם **אברהם לאלו ומייק הולר**. אין ספק שלמנהלי הרדיו תהיה בעיה חמורה בשיבוץ איש בכיר בתפי קדי זה.

המנהלים נשארים העובדים נוסעים

בשני מיקרים התעלו המנהלים בקול-ישראל על עצמם, ובאופן שהוא לפנים משורת הדין החליטו לשלוח לחו"ל שני עובדים, במקום שני מנהלים, בשני מיקרים שונים.

במיקרה האחד נשלח בכל פרק-זמן איש רשות-השדיר למכון גתה שבגרמניה, בעיר ברלין, לחורשיים, בין השאר כדי ללמוד את השפה הגרמנית. הפעם הוחלט כי יסע **גאל רום**, מנהל מחלקת-החדשות של קולי-ישראל. מייד קמה סערה בקרב העובדים, שרעמו עלי-כך שמנהל "לוקח" לעצמו נסיעה המגיעה, בעצם, להם. אחרי זמן קצר ויתר רום על הנסיעה, ובמקומו נבחר **שלום אורן**, כתב בכיר במערכת ירושלים.

במיקרה-האחר היה זה **גידעון לב-ארי**, מנהל הרדיו, שהחליט על נסיעתה של **יונה נבנצאל**, עורכת תוכניות דוקומנטריות, שהיא עורכת לא-בכירה. היא נוסעת לאיטליה לשמש כשופטת בתחרות-פרסים לתוכניות רדיו. הפעם היו אלה המנהלים שרגזו וסערו, כי הם אלה שמקבלים בדרך-כלל נסיעות-מתנה כאלה. הי עובדים, לעומת זאת, רואים את שני המיקרים בעין יפה.

שמיר נסע לחו"ל

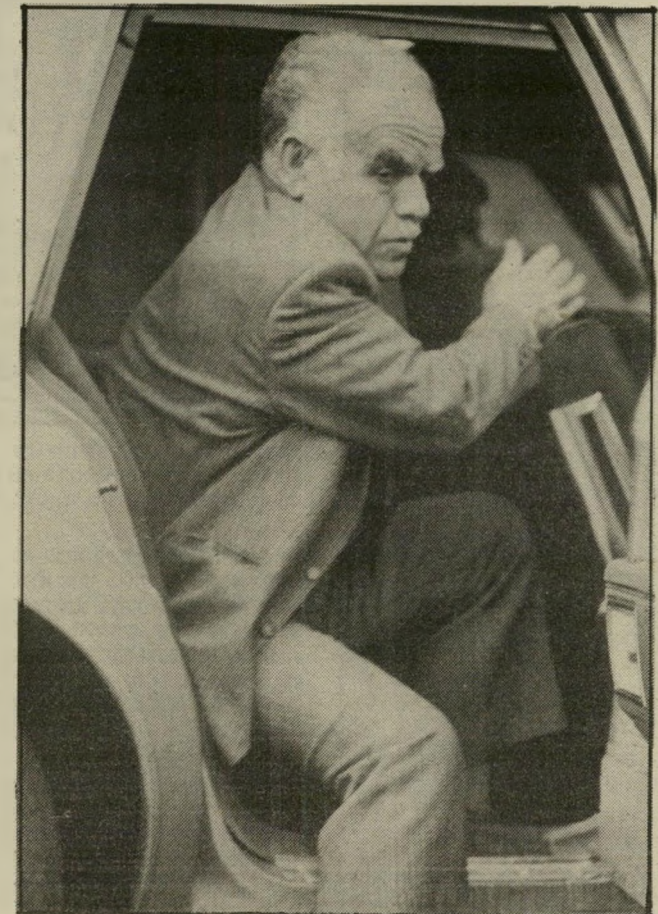
יצחק שמיר, שהוא גם שרה-חזן וגם ממלא מקום ראש-הממשלה, הוא גם למרבה הפלא, האיש היחיד האמור לקבוע לעם-ישראל מי יהיה מנהל-הטלוויזיה.

הנושא, שכבר היה רציני, הפך לבדיחה, היה אבסורד, היה שוב רציני, ושוב נעשה בריחה. עכשיו הוא נמצא במצב שלאחרי-איש.

לפני כמה שבועות התבשרו הצופים כי מסתמן פיתרון של פשרה בין שתי מפלגות-הרוטציה, והגאולה כבר נראתה באופק הקרוב. אך השימחה היתה הרבה יותר מדי מוקדמת. גם אז, כשהיו כמה שמות של פשרה, אמרו עסקני-הליכוד לעסקני-המערך: "חכו רק עוד כמה ימים, עד ששמיר יחזור מיפאן, והוא יתן את האישור הסופי למועמד המדובר".

אז הם חיכו וחיכו, ושמיר אכן חזר מיפאן, אבל אז התהפכה כל הקערה על פיה. מישוה שם וטו על המועמד המדובר, וכל הסיפור התחיל להתחלף, כאילו לא עברה שנה שלמה מאז שדובר בפעם הראשונה על מנהל חדש לטלוויזיה.

בינתיים עברו ימים, ושמיר שוב ארו מיוודות וטס לו לארצות-הים,

קובע שמיר
נוסע, נוסע

הפעם לאמריקה הרחוקה. ושוב עומדים עסקניו בפה פעור, לא יודעים מה להחליט ללא אנא-שמיר. הוא, אומנם, השאיר אחריו שני מיופ-כוח — **רדיו לוי יצחק מודעי** — אך שניים אלה כבר מבקשים לרחות למועד אחד את כל הפגישות בנושא מנהל-הטלוויזיה שזומנו להם עם **יצחק נבון** ועם **משה שחל**, מצד החתן, המערך. מסתבר שגם יצחק מודעי עוזב את הארץ בסוף השבוע, והוא ביקש לרחות את הדברים עד לשבוע.

בכל מיקרה, בשלב קריטי זה, כי שאין אף מנהל-בפועל לטלוויזיה, נמצי המישחק שוב בשלב הראשון שלו.

בינתיים מנהל **אורי פורת** את הטלוויזיה, אך הוא אינו משתמש בחדר המנהל שבבניין הטלוויזיה, שם יושב

מיצעד הפיזמונים ופסטיבל הזמר

במליאת רשות-השדיר יש חבר פעלתן, השייך לתנועת-החירות, **דוד מנע**. בימים אלה, כשהכל עוסקים נואשות בנושא מנהל-הטלוויזיה, יש למנע כמה הצעות שיפור נהמרות.

קודם כל הוא דרש, גם מגלי-צה"ל וגם מרשת ג' של קולי-ישראל, לשנות את צורת התחרות במיצע-הפיזמונים השנתי. לפי המתכנת הנוכחית, זוכה בתואר זמר או זמרת השנה מי שקיבל הכי-הרבה גלויות מאזינים לטובתו. כבר ידוע, מזה תקופה ארוכה, אומר מנע, שמי ששולחים את חלקה-ארי של הגלויות הם המפיקים עצמם. העושים הון מבחירת הזמר שלהם כזמר או זמרת-השנה. מנע טוען שבכל ארצות-המערב נקבעים הדברים לפי כמות מכירת התקליטים, וכי כך צריך להיות גם בארץ.

למנע הצעה נוספת בנושא פסטיבל-הזמר: לחדש את התחרות שסיימה תמיד את הגיגות יום-העצמאות, ושירדה לטובת — או לרעת — תחרות קודם-האירוזיון. מנע מציע לחדש את הפסטיבל כמאורע חגיגי, שייסיים את אירועי יום-העצמאות.

עוזרו, **יאיר אלזני**, והדברים מתנהלים בשיחות-הפעולה בין השניים בין בניין-הטלוויזיה לבניין-כלל.